

SZEMFÜLES

A PAKSI BEZERÉDJ ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

2018/2019-es tanév II. szám

Üdvözlét az olvasóknak

Kedves diákok!

Újabb tanév telt el, már júniust írunk, mire ezt a lapszámot olvassátok, már bizonyára tudjátok milyen lett a bizonyítványotok.

Számos iskolai eseményen, megmérettetésen, utazáson vagyunk túl, a közös élmények még inkább összekovácsolták az osztályokat.

Szíves figyelmetekbe ajánljuk az elmúlt félév történésiről szóló beszámolóinkat, iskolatársaitok fogalmazásait, a sok-sok fotót.

Kellemes nyarat kívánunk, táborozzatok tartalmasan, és ősszel várjuk élménybeszámolóitokat!

A tartalomból:

Farsangoltunk!

Erős emberek

Sítábor

Március 15.

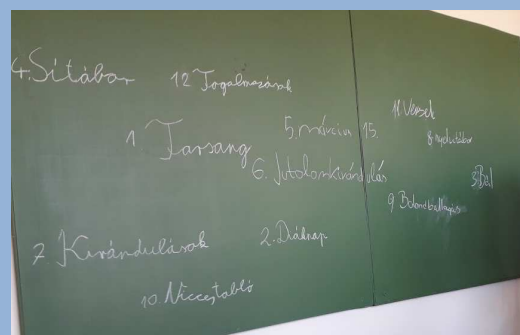
A költészet napja apropóján...

De jó volt!

Ha én nagy leszek

Jutalomkirándulás: Szeged

Kedvencem a kosárlabda

Szemfüles – a Paksi Bezerédj Általános Iskola lapja
2018/2019-es tanév, 30. évfolyam II. szám
Paks, 2019. június 14.

A II. lapszámot szerkesztették:

László Liza, Feil Dorka, Horváth Natália, Horváth Gabriella Mária, Ványi Luca

A lap címének rajzát Bencze Barnabás készítette. A fotókat tanáraink és diákjaink készítették, illetve forrásuk az internet.

Farsang, diáknap

Én a farsangon koszorúslány voltam az esküvői téma érdekében. A farsangra még anyukám is készült, mivel készített rizses csokis szeletet. De otthon nem kellett sokat készülni, inkább a ruha felhúzással kellett bajlódni. Amikor megérkeztem, a fiúk még nem voltak szoknyában, de amikor már felvettem a ruhát az osztályban volt a szép skót család. Nekem a menyasszony tetszett a legjobban, bár baj lett volna, ha nem. A felvonulás nagyon jól sikerült és a keringőhöz még jobban megjött a kedvem. De nekem a kedvencem a táncolás volt, amikor mindenki a végén eltáncolta a török táncot, jó volt együtt táncolni és” énekelni” az osztálytársaimmal. Bár este a torkom és a lábam is fáj, de megérte, mivel nagyon jól éreztem magam. Másnap

volt a diáknap és az erőseMBER verseny. Azt sajnáltam, hogy nem rendeztek ügyes lány versenyt, mivel indultam volna. Az erős ember versenyen mindenki ügyes volt, de nekem mégis az maradt meg a fejemben, hogy a Tengölics Ákos egy másodperccel tovább tartotta a rudat, mint a Tomcsi. Az kicsit vicces volt!

Wiedemann Anna 7. b

Éljenek az ifjú párok!

AZ ISKOLA LEGERŐSEBB EMBEREI

	rúdászás		hordás		tartás		medicinlabda		rúdtartás		Összes	Hely
Ádám Dominik	-	6	20:60	6	01:27:63	1	8,05	8	00:37:82	7	28	VI.
Tengölics Tamás	10:34	4	20:72	7	00:36:25	8	12,70	2	02:10:40	2	23	IV.
Tóth Barna	05:06	1	21:97	8	01:07:43	3	6,55	9	00:01:78	9	30	VII.
Ritter Milán	06:03	2	19:50	1	01:10:91	2	8,80	7	00:53:30	5	17	II.
Bach Máté	-	6	19:91	4	00:15:91	9	9,60	5	00:40:75	6	30	VII.
Klem Dominik	13:42	5	20:34	5	00:42:70	7	8,95	6	00:18:40	8	31	IX.
Tengölics Ákos	-	6	22:78	9	00:43:97	6	13,90	1	02:11:50	1	23	IV.
Tóth Dániel	07:06	3	19:55	2	00:55:17	5	10,60	3	01:31:04	3	16	I.
Váncsa Máté	-	6	19:85	3	01:03:73	4	10,55	4	01:13:15	4	21	III.

Sítábor

Február 26-án, egy keddi reggel elindultunk az iskolával a Gerlitzeni sítáborba. A busz közepén ültem testvéremmel, Jázminnal. Az utazásban az alagutak voltak a kedvenceim és persze a megérkezés. Amikor kiszálltunk a buszból, mindenki bepakolt a szobájába és megkezdődött életem egyik legjobb tábora.

Az első nap egy mókás dologgal kezdődött. Reggel, mikor elindultunk busszal a sípályára, észrevettük, hogy két fiút otthagytunk a szálláson. Visszamentünk értük, de ők már futottak a busz felé. Jót nevettünk a helyzeten „hogymár első nap, akkor mi lesz ez után”, de szerencsére a következő napokban zökkenőmentes volt az indulás. A tanárok megnézték, hogy ki hogyan sít, a csapatbeosztás céljából. Én Bukta Andi nénivel és a férjével, Barna bácsival síteltem egész héten. Felvonózás közben gyönyörködhettünk a szép havas tájban. Esténként, vacsorázás után

átmentünk a másik épületbe medencézni, ahol kitaláltuk a hét egyik fénypontját a „kalácsütő hadműveletet”. Ez két csapat kisebb harcáról szólt. Egyik este megünnepeltük Krisztina néni lányának a születésnapját. Csütörtökön a síelni most tanulók is feljöhetnek a hegycsúcsra, ahol ügyesen síteltek kezdő létükre. Szombat délután, síelés után egy hóval teli dombon csúszkálhattunk ülve, hasalva és persze versenyezve. Eközben egymást dobáltuk hógolyóval. Néha „teljesen véletlen” fejbe vagy nyakon találva a másikat. Szóval elég sokan megismerhették közelről a havat.

Vasárnap elindultunk haza. Én nagyon élveztem ezt a hetet. Ebben a táborban új közösség és új barátságok születtek. Jövőre is nagyon szeretnék menni!

Árki Flóra 6. a

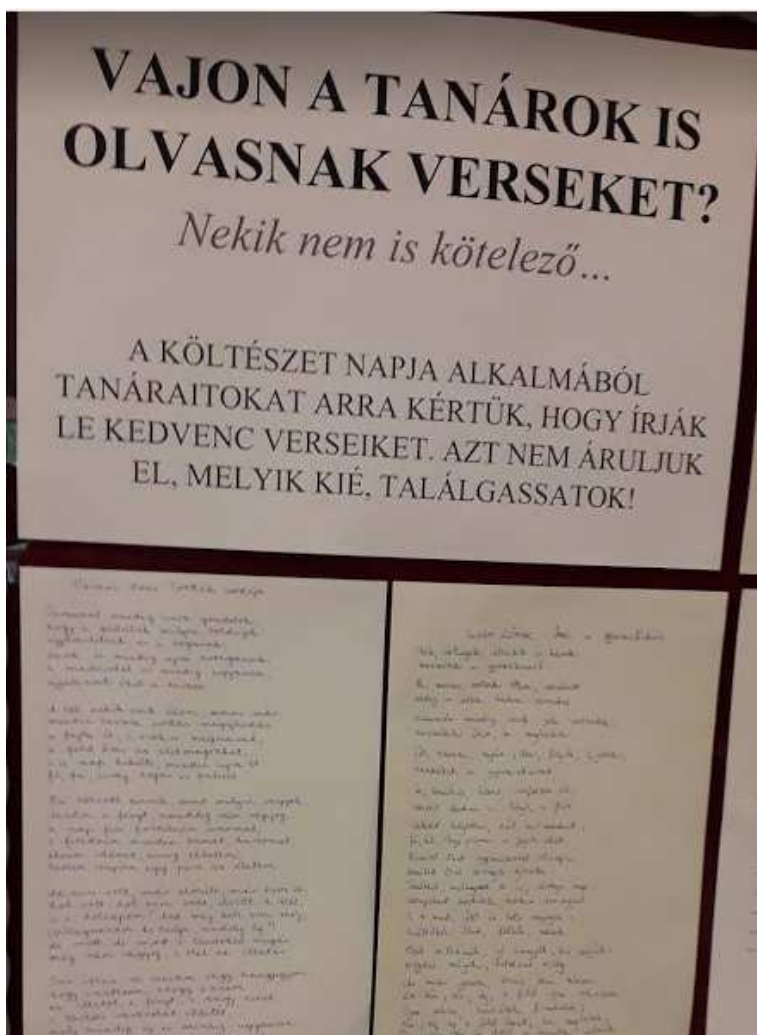
Büszkék vagyunk iskolánk 7. és 8. osztályos tanulóira, akik több hónapon át tartó kemény próbaidőszakot követően az Erzsébet Nagy Szállodában a sajtó képviselői előtt, majd a Csengey Dénes Kulturális Központban tartott városi ünnepségen és még iskolánkban is előadták „Szabadság, szerelem!” című műsorukat, mellyel a 1848-as forradalom 171. évfordulójára készültek

Tanulni jó!

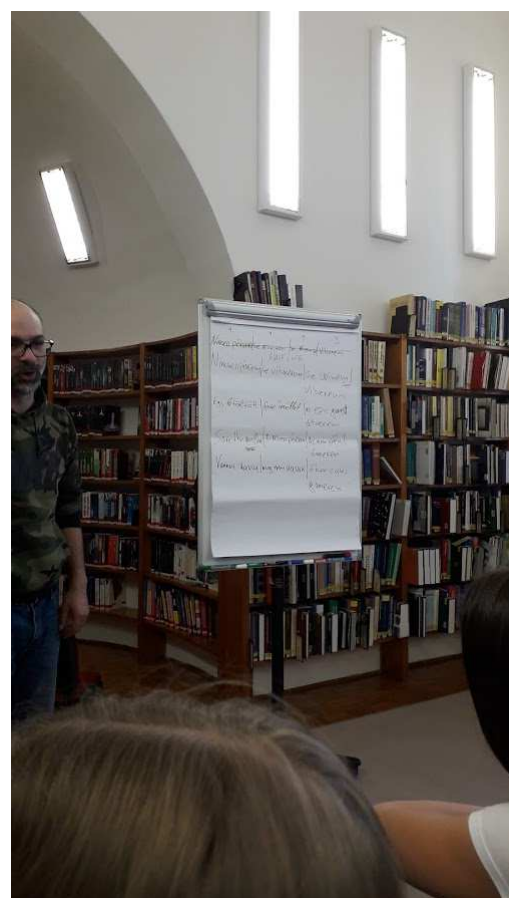
Az 5. a osztályosok a középkori faluról tanultakat elevenítették fel akkor, amikor szabadon választott technikával elkészíthették saját uradalmaikat csoportokban. Ezen kívül mindkét osztály a múzeumban is járt több alkalommal!

**A költészet napja környékén több irodalmi programban volt
részünk.**

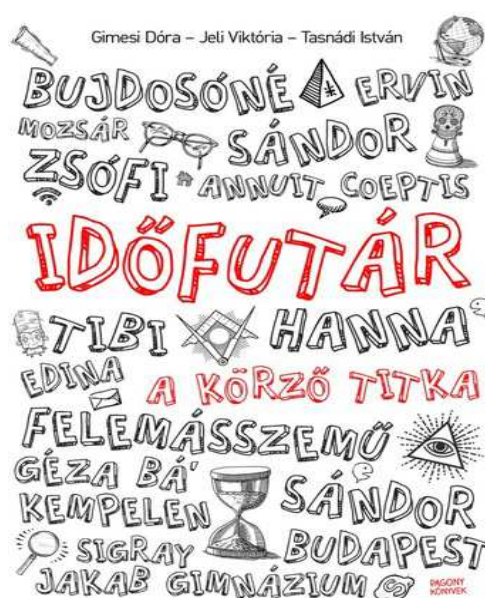
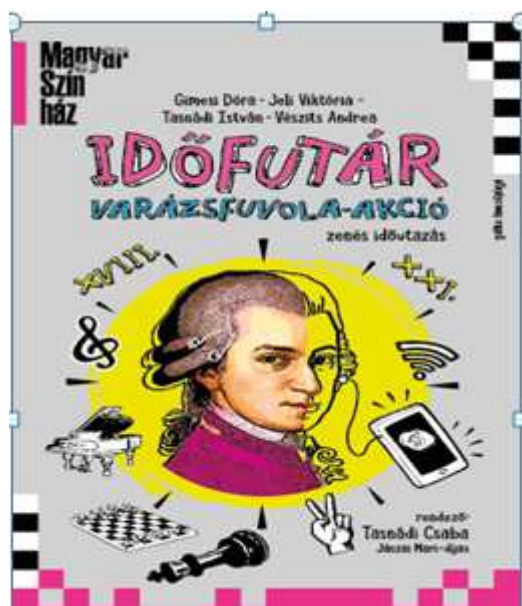
Alkothattunk verset Laczkfi Jánossal, szintén kreatív írhattunk és
rappelhattunk a könyvtárban Horváth Kristóf - színész Bobbal,
olvashattuk a suliban tanáraink kedvenc verseit saját
kézírásukkal lejegyezve, illetve József Attila versekhez
készíthettünk illusztrációkat, rajzokat!

Időfutár (1. rész)

A könyv főszereplője Hanna, aki 13 éves. Szüleivel Pestre költözik, ezért ott kell hagynia legjobb barátnőjét, Zsófit. Egy nap az utcán talál egy körzött, ami egy öreg bácsinak, Sándornak, és a Felemásszeműnek is kell. Hanna szeretne az ügy végére járni, amiben segítsége is lesz az agy Zsófi, és a kicsit lassabb felfogású Tibi személyében. A történetben megismerhetjük közelebbről Sándort, aki a múltból jött, és betekintheünk Hanna mindennapjaiba is. Szerintem ez a könyv vicces, és érdekes is. Ha érdekel a könyv és a történet folytatása is, akkor olvasd el! Hét részes a könyvsorozat! Olyan szerencsések voltunk, hogy eljuthattunk a pesti magyar Színházba, ahol meg is nézhettük az Időfutár című előadást!

Ezen kívül idén az

APÁCA SHOW

és

a **PÁL UTCAI FIÚK**

színpadi változatát is láthatták közülünk azok, akik ellátogattak az Operett színházba illetve a paksi művelődési házba.

Ványi Luca 6. c

De jó volt!

Felelevenítem most nektek, milyen jó, ha egy nagy családnak a részese lehetsz, melynek családtagjai megélték már életük során örömet, szomorúságot, de mindezt együtt. Most nem arról a családról fogok nektek írni, aminek anya, apa, a húgom, vagy esetleg a nővérem a részese, hanem egy olyan családról, melyben a gyerekeket semmiféle rokon kapcsolat nem köti össze, szimplán a szeretet. Az osztályomról beszélek.

Emlékszem, mikor elmentem a Bezerédj iskolából, olyat éreztem, mint azelőtt még soha. Ez a hiány volt. Hiányoztak az osztálytársaim, a tanáraink, hiányzott minden, amit csak addig éreztem. A gyöngyösi suliban még a levegő sem járt jól. Úgy éreztem, hogy egy burokban van a fejem, amit csak az szüntethet meg, ha újra a családommal lehetnék. Az osztályommal.

Aztán megtörtént. Alig fél év telt el és anyukám bejelentette, hogy újra láthatom a barátaim, hallgathatom a tanáraimat, miközben azért szidnak le, hogy ne legyek már olyan nyálas.

Anyukám átölelt és azt súgta a fülembe: „Megérdemled, hogy a barátaiddal legyél. Ha te boldog vagy, akkor én is.”

Mikor az iskola kapuja előtt álltam, remegett a kezem és azon tűnődtem, vajon hogyan fogadnak majd; ha kérdeznek, mit mondok.

Átléptem a küszöböt és újra hallottam a gyerekzsivajt úgy, ahogy azelőtt. Felnéztem és a lépcsőn megpillantottam az akkori legeslegjobb barátnőm. Futott felém és egyszer csak megölelt. Mintha egy álmom vált volna valóra. Amikor beértem az osztályba, az osztálytársaim ámulatlan néztek rám. Volt olyan, aki örült a visszatérésemnek és volt olyan, akinek mindegy volt, hogy ott vagyok-e vagy sem. Nekem nem volt mindegy. Imádom az osztályom. Olyan, mint a második családom.

Arra kérek titeket, hogy becsüljétek meg az osztálytársaitokat, és tekintsetek úgy rájuk, mint a családokra.

Horváth Natália, 5. a

De jó volt!

Tavaly nyáron Horvátországban nyaraltunk. Hajnalban indultunk, mert elég hosszú volt az út. Két kocsival utaztunk, mert a barátaink is velünk tartottak.

Út közben átmentünk alagutakon, láttunk léggömböket és gyönyörködtünk a tájban. Kb. 3 kilométerre a szállásunk előtt lerobbant a barátaink autója. Szerencsére apáék már megszokták, hogy bárhová is mennek, az egyik autó lerobban; megszerelték és eljutottunk a szállásra.

Fölcuccoltunk az emeletre, kimentünk az erkélyre, körülnéztünk és láttuk a gyönyörűséges tengert. Mindenki választott egy ágyat.

Lementünk a tengerpartra apával búvárkodni és a kis vízbe a matracokra ugrálni. Azután hazamentünk és mindenki kidőlt. Másnap elautózáztunk a csúszdaparkba, ott letelepedtünk egy fához és egy jót piknikeztünk, miközben megnéztük, ahogy apa lecsúszik a legnagyobb csúszdán.

Harmadnap hajóúton vettünk részt, Horvátországból indultunk katamaránnal

Velencébe. Híres divattervezők boltjai előtt sétáltunk el a szűk utcákban. Indult vissza a hajó. Mivel anya tengeribeteg, csak hárman voltunk a fedélzeten. Amikor beértünk a kikötőbe, hazakocsikáztunk. Kiraktuk a matracokat az erkélyre és kint aludtunk a csillagos ég alatt. De fölöttem pont nem volt csillag ☹. Hazaúton láttuk a naplementét, csodálatos volt. Szívesen mennék újra Horvátországba, remélem, lesz még rá lehetőségem.

Bagdi Mihály 5. a

De jó volt!

Nagyon jó volt, hogy az előző évben beneveztünk a cserediák programba, mert most én mehettem Erdélybe. Úgy lett tervezve, hogy reggel 6-kor indul a busz és tizenkét óra alatt odaérünk, de egy órát késtünk, mert egy dugó feltartott minket egy sajnálatos autóbaleset miatt kb. egy kilométeren keresztül. Amikor odaértünk, a fogadócsaládom már várt. Tomi, a húga és a szülei. Már egy éve nem találkoztunk személyesen Tomival. Aznap már csak vacsora és alvás volt.

A következő nap –vasárnap- mennünk kellett volna misére. Én már előbb felkeltem, de úgy gondoltam, hogy még ágyban maradok. Tomi is ébredezett és végül felkeltünk. Ekkor derült ki, hogy majdnem átaludtuk az egész misét. Katica néninek nem volt szíve felébreszteni bennünket. Délután elmentünk egy fürdőbe, ahol egész végig csúszdáztunk. Este, mikor hazaértünk, már nagyon fáradtak voltunk.

Az iskolában volt némi újdonság, mert az első öt óra után volt ebéd és még utána tanóra. Ráadásul az ebédlő sokkal kisebb volt, mint a miénk, mert az iskolán belül volt, de ott is nagyon jól főztek.

Tomi még különóra is jár, pingpongozik és néptáncol. Ezek is tetszettek. Egyébként az osztályban négy Tamás volt, ezért őket

vezetéknévükön szólították. Mivel azt mondták, hogy a vendég árnyékként kövesse a vendéglátóját, így mindig Tomival voltam. A program résztvevői voltak programokon is, pl. múzeumokban, művelődési házban, kirándulásokon. Néha este még filmet is néztünk.

Szombaton voltunk fent a hegyekben egy óriási keresztnél és még pisztrángtenyészetben is. Volt még az udvaron disznóvágás, amit életemben először láttam. Hoverboardoztunk és hovercartoztunk. Amikor egy boltba mentünk Tomival, hogy vegyek meglepetést az osztálynak, hovercarttal mentünk és hozzákötöttünk kötéllal egy gördeszkát, így lett kétszemélyes.

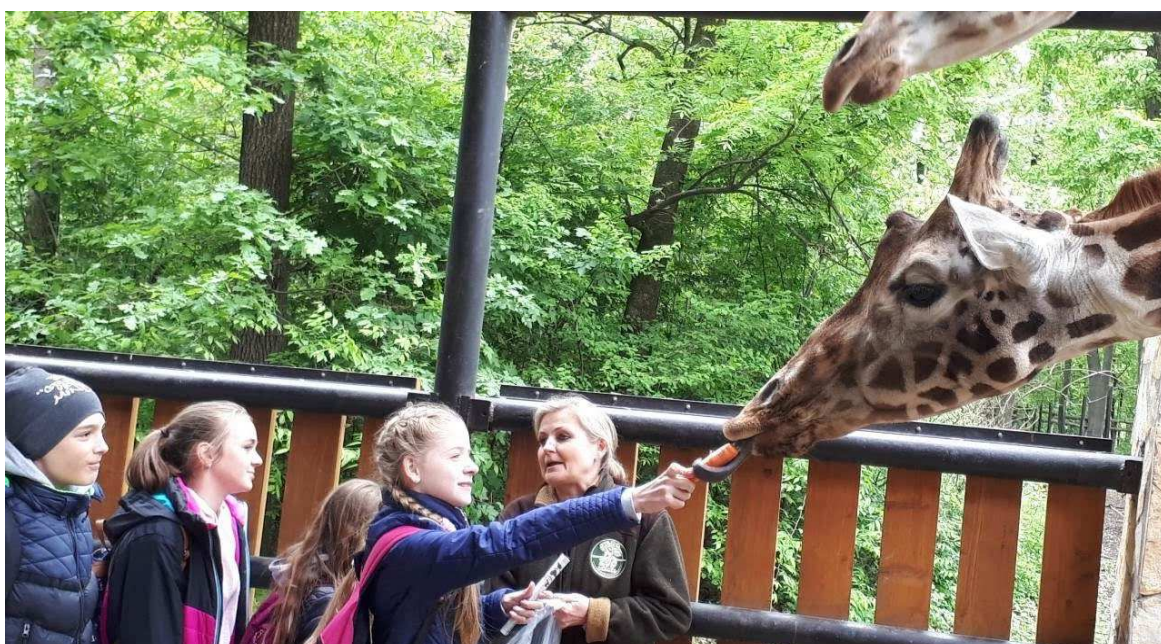
Mire visszaértünk, már felvágták a disznót és tele volt egy asztal hússal. este pedig egy jót pizzáztunk.

Vasárnap visszamentünk a buszmegállóba és elbúcsúztunk. Nehéz volt a búcsú, mert már nagyon megszerettem Katica néniéket, de már nagyon vártam, hogy otthon és az iskolában ezt elmeséljem. Örvendek, hogy Erdélyben járhattam!

Vrancsik Szabolcs, 5. a

Jutalomkirándulók a szegedi Dóm téren

A szegedi vadasparkban

Szegeden jártunk

Egy tavaszi, ugyan borús napon a tehetséges tanulókat egy tanulmányi kirándulással jutalmazták meg.

Szegedre látogattunk el. A buszon hátul ültünk, 5 személyes volt a hátsó sor, de mi mégis 6-an ültünk, emiatt egy kicsit kényelmetlen volt az utazás.

Miután megérkeztünk Szegedre, a Dómot látogattuk meg először. Sok érdekességet hallottunk a szegedi árvízzről és a Dóm történetéről. Aztán felmentünk egy több száz lépcsőfokból álló lépcsőn, aminek a vége a csigalépcső volt. Itt majdnem bevertem a fejemet. Viszont megérte a sok lépcsőzés, mert fönt csodaszép látvány fogadott minket.

Ezek után a vadasparkba látogattunk el. Itt végig Szuri Kata lányomait követtük. Először egy idegenvezetéssel a zsiráfokról tudhattunk meg többet. Nekem itt legjobban a zsiráfetetés tetszett. A saját kezünkől répával etettük meg őket. Miután sok szép állattal találkoztunk, elmentünk város nézni, plázázni. Betértünk egy-két boltba, de csak nézelődtünk. Végül egy kávézóban kötöttünk ki, ahol egy limonádét ittam. Aztán sajnos ütött az óra, hazafelé vettük az irányt. A buszon is jól szórakoztunk.

Nagyon sok új élménnyel tértem haza. Remélem jövőre is elmehetek a jutalomkirándulásra és hasonló élményekkel gazdagodhatok.

Ódor Lotti 6. a

A vadaspark apropóján...

Az én álmom eljutni egy szavannára. Mindig is vágyam volt látni egy oroszlánt élőben. És nem az állatkertben, hanem a természetes élőhelyén, mert a viselkedésük is más a saját közegükben.

Azt is meg szeretném nézni, hogy hogyan iszik a zsiráf, milyen gyorsan fut a gepárd, ha vadászik egy gazellára. Megtudhatnám, hogyan néznek ki a majomkenyérfa élőben, milyen, amikor egy klán hiéna vagy keselyűkolónia elveszi a más állat által szerzett húst, és még nagyon sok más dolgot. Mert úgy, ahogyan minden hely és minden élőlény csodálatos és érdekes, a szavanna is ilyen.

Az oroszlánok állnának az érdeklődésem középpontjában. Nagyon érdekesnek és egyben igazságtalannak tartom, hogy a hím 22-3 órát alszik egy nap, és csak pihen, amíg a nőstény vadászik.

De mindezek mellett van még számtalan érv, hogy miért érdemes elmenni a szavannára. Láthatok csodálatos naplementéket, olyan (veszélyeztetett) állatokat, amik akár kihalófélben vannak, vagy az állatkertekben nem találhatók meg. Mehetek szafaritúrára, ami közben megismerhetem az ottani környezetet, élővilágot, állatokat. Megcsodálhatnám a tájat fentről, mert nagy eséllyel repülővel mennék. Nem fáznék sohasem, megérthetném, hogyan zavarják össze a zebrák a leopárdokat. És ha mégis sikerül egyet elkapnia közülük, akkor azt hogyan viszi fel egy fára. Megnézhetném élőben, hogy hogyan támadják meg a krokodilok a gnúcsordát. Megtudhatnám, mekkora is egy elefánt. Láthatnám, hogyan jeleznek egymásnak a szurikáták, és hogy bújnak el, ha jön a veszély

Pécsi Nóra 7. b

2019. május 16. csütörtök – Feil Léna, Ledneczki Hanna, Venczel Dorka Paksi Bezerédj Általános Iskola 6. b. osztályos tanulói a zsűri elismerő oklevelét és ajándéktárgyakat vesznek át Kiss-Fodor Melinda kulturális szervezőtől, a Paks 40 év múlva címmel nyílt kiállítás díjkiosztóján, a Csengey Dénes Kulturális Központban, 2019. május 16-án

Díjazott lett a 7. b: Tar Zsófia, Jilling Blanka, Markos Melissza, Wiedemann Anna, Kramarik Lilla Molnár Alexandra, Bence Gréta által készítette pannó is. Gratulálunk!

Ha én nagy leszek...

Iskolai dolgozatot kellett írnom arról, ha én nagy leszek.

Ültem a padban, előttem kinyitva a dolgozatfüzetem. Gondolatok fogalmazódtak meg a fejemben valami ilyesformán: Kiskoromban folyton azt kérdezték tőlem a nagyobbak, hogy mi leszek, ha nagy leszek. Én pedig ilyeneket mondtam nekik: úrhajós, tűzoltó, katona, filmsztár. Csupa olyat, amire egy kisgyerek vágyik. A felnőttek pedig ámuldozva összecapták a kezüket és azt mondták: Azta! Később pedig már azt is megkérdezték, hogy mi újság a suliban, vagy azt, hogy hogy megy a tanulás, van-e már egyesem vagy beírásom, és ezt nem igazán szerettem, mert hát az embernek mégis csak van magánélete!

Anyukám egy-egy rossz jegy, némi osztályfőnöki vagy netalán-tán igazgatói beírás esetén, egyre elkeseredettebben mondogatta, nem baj, fiam, kukásnak vagy utcaseprőnek is lenni kell, de akkor a te kukád legyen ám a legtisztább vagy a te portád a legfényesebb!

Azt hiszem, sok szülő gyereke szeretne jó lenni valamiben. És ezért, meg hogy ne kelljen sepernie, vagy kukát húzgálnia, hát embereket gyógyítanak, épületeket terveznek, feltalálnak, űrt kutatnak, atomot hasítanak...

Én sem szeretnék kukát húzigálni vagy utcát seperni, ezért tanulnom kell(ene), hogy vigyem valamire! Anyukám szerint azért, hogy EMBER legyek!

Bár meg kell, hogy mondjam, szerintem csak azért mondja, mert szeretne boldog lenni. Ugyanis a felnőttek csak akkor boldogok, ha a gyerekeik viszik valamire az életben.

Én nem szeretnék ilyen felnőtt lenni! És annyi minden másnak tudnék örülni! Például örülnék, ha azt csinálhatnám mindig, amihez kedvem van. Akkor délben kelnék fel, örökké spagettit ennék meg pizzát, nem kellene folyton rendet rakni a szobámban. Na meg persze nem a tanulóssal kellene eltöltenem a „drága időt”, hanem addig játszhatnék a barátaimmal, amíg már besötétedik. Persze anyukám szerint ez nem normális viselkedés, és az ilyen fiatalokból nem lesznek rendes, becsületes EMBEREK.

Mintha ők sohasem hallgatták volna hangosan a zenét, nem telefonbetyárkodtak volna az utcai fülkéből, nem fúrtak volna lyukat a falba, vagy nem másztak volna fel a diófára, hogy a szomszédba leselkedjenek, mintha nem dobálták volna meg hógolyóval a helyi buszjáratot és soha nem csavarogtak volna titokban a város ismeretlen részein a haverokkal. Tudom én, hogy így volt, mert a nagyapa és a nagyí elmesélte nekem, amikor náluk nyaraltam. Mégis rendes emberek lettek!

Ezek a gondolatok cikáztak bennem, amikor az óra végét jelző csengő visszatérített a valóságba. Rápillantottam a padon heverő füzetemre, melynek üres oldalai hófehéren világítottak előttem.

Rostási Balázs 5. a

Ebben az évben iskolánk is pályázott a NAGY VAGY! tv-s vetélkedőre. Én voltam az egyik szerencsés, aki részt vehetett az eseményen. Rajtam kívül Tóth Zombor, Pavlik Bobo és Beni, Tímár Míra és Ódor Zsófi alkotta a csapatot. Két felnőtt Pavlik Jan és Sándor Orsi is a csapatot erősítette. Mindannyian nagyon izgultunk a verseny előtti hetekben. Rengeteget tanultunk gyakoroltunk rá, hiszen még a hungarikumokat is megtanultuk, mert ez is egy feladat volt. A verseny napján én nem éreztem magam rosszul, nem izgultam még. Reggel 6.00-kor indultunk, a buszon aludtam egy kicsit, de így is fáradt voltam. A versenyt a hatalmas kecskeméti uszodában rendezték. a vetélkedőt a fent említett hungarikumokkal kezdtük. mindet tudtuk, ezért megkaptuk a maximális pontot. a következő feladatokban is jól teljesítettünk, ami egy löketet adott a csapatnak. Az első fordulóban elsőként jutottunk tovább. A döntőben viszont nehezebb dolgunk volt. Végül a 6. helyen zártunk. Én nagyon jól éreztem magam!

Bóna Kinga 6.a

Kedvencem a kosárlabda

A világon sok-sok sport közül az egyik legkedveltebb a kosárlabda. Az iskolák számára még diákolimpiát is szoktak rendezni, hogy a tanulók összemérjék tudásukat. A mi sulink egy országos elődöntő részese lehetett, mely tele volt

élményekkel. Erről fogok most írni.

Pénteki napot írtunk. Ekkor találkozott csapatunk különböző városok csapataival. Na de, hogy ne szaladjak előre, egy kicsit részletezném. Csodás reggelre ébredtem. Sütött a nap az időjárás igazán kedvező volt. Mikor felkeltem az ágyamból, boldog és izgatott érzés töltött el. Reggeli tevékenységeim után, a csarnokba indultunk. A többiek már vártak a lelátón.

A csapatok megérkezése után elkezdtük a meccseket. Az 1. meccset Nagykőrös és Kozármisleny játszotta. Eközben az iskolánk is megjött, hogy szurkolhasson nekünk. Mi a 2. meccset játszottuk Kaposvár ellen, amelyet meg is nyertünk. A győzelem után hamburgert kaptunk ennivalónak a sulitól. Ezután pihentünk 1 órát, majd elérkezett a döntő. Nagykőrössel mérettünk meg tudásunkat. Ismét győzedelmeskedtünk. Nagyon élveztem. Öröm volt hallani a szurkolók hangját, ahogy buzdítottak bennünket. Ezután jött az eredményhirdetés. Az érmek csak úgy csüngtek a nyakunkon. Fáradtan értem haza, de pozitív élményeket szerezve. Lefeküdtem és elkezdtem visszaszámolni az országos döntőig

Pavlik Botond 6.a

IDŐKÖZBEN LEZAJLOTT A DÖNTŐ IS, ITT ORSZÁGOS 4. HELYEZÉST ÉRTEK EL A FIÚK KORCSOPORTJUKBAN! GRATULÁLUNK!

A 8.a

Luca az új Tik-Tok sztár,
igazi stíluskirály,
éjjel-nappal bulizni jár,
és fodrásznak is király (lesz).

Baki a cipőboltok réme,
de azért hatalmas a szíve.
Motorozik éjjel-nappal
melegítőbe' megy azzal.

Flóra folyton feketében jár,
az igazi lovagjára vár.
A retró zenét szereti,
Flegmázik, ha teheti.

Dávid a templomterek őre,
Az ott álló szobrok, szentek híve,
A frizura a dizájn része,
Hajába színes hajgumi kéne.

Timike a szurikáta,
minden órán szunyókált ma.
A rajzóra kedvence,
nézi magát a tükörbe'.

Nemcsak a költők álma **Flóra**,
kedvence a tornaóra.
Kergeti a fiúkat,
befonja a hajunkat.

Patrik a Dávid testőre,
Vigyáz az egészségére.
Görög isten szépsége,
fülbevaló a védjegye.

I love Milka, **Jázminka**,
Gyakran jár a könyvtárba.

Szerelme végtelen,
Fiúk a képletlen.

Klem **Dominik** Kádzsó,
Esik-kel a folyosón.
Kis barátja Ákoska,
így bandáznak a városba'.

Maxi ül a vastrónon,
bálványa Havas Jhon.
A tartása elegáns,
focipályán ő az sztár.

Kristóf motorral dönget,
kezeből nem teszi le a könyvet.
Peck Snack-es zacskó a kezébe',
Azt gyűjti a vitrinbe'.

Petra itt a királynő,
Idén diákelnök ő.
Ozora a törzshelye,
oda járunk mi vele.

Nikó kedvence a pörkölt,
bográcsban főzi az ökröt.
Sokszor vett ki szabadnapot,
és *mindig* hozott tesicuccot.

Ritter **Milán** a kockahas
fejlesztője,
rúdmászásban nem talál
legyőzőre.
A csodacsepp feléleszti,
robogóját szeretgeti.

Stefi is szereti a Milkát,
Eszik is belőle nyilván.

Tavaly jött az osztályba,
az iskola 3. legügyesebb lánya.

Evelin a legkisebb,
mégis elég erős lett.
Kergeti az Ákost ő,
Fontos neki a térerő.

Dorina a legjobb rajzos
és a legjobb paintballos.
Minden órán csak rajzol,
Tanulásra nem gondol.

Nagy lábon él **Ákoska**,
Este, mint egy tál sóska.
Samsung, Rolex a menő,
Udvarias gyerek ő.

Tóth **Botond** az idén jött,
Be is illeszkedett ő.
Motorral megy minden délben,
Kint lakik ő Cseresznyésben.

Dani az iskola legerősebb
embere,
az ötödikes lányok kedvence.
Mindent tud a motorokról,
Judózni is tud ám ő jól.

Váncsa **Máté**, a focista,
Igazol a Honvédba.
Az órákon álmodozik,
a pályán meg brillírozik.

Búcsúzik **a 8. a** most már,
mi vagyunk **a legjobb osztály**.
Sírnak is a tanárnők,
visszatérünk, ígérjük!

Ilyenek voltunk, vadak és jók,

bűnösök közt is ártatlanok.

11 fiú, s 9 lány így állt össze

a híres stáb:

Balázs, a biciklizés koronázatlan királya.

Benedek, a „kondi man”, ki mindig a kondiban található meg.

Áron, a villamos gyerek, csak a Tesla-ban keresd!

Milán, a tanórák helyett a motorozás nagy mestere.

Áron, a bulik ásza.

Dániel, a „gamerek” szégyene.

Bálint, nagyon laza, ebből már volt elég baja.

Nico, a Harry Potter rajongó.

Martin, az állatbarát, ki minden állatot imád.

Bence, a copfos fiú, ki általában „Foltos”.

Balázs, a folyosó őre, ki épp a tanár előtt ér be.

Zina, aki a lépcsőn sosem marad meg.

Barbi, a sajtimádó, a trappistára vágyó.

Alexa, a kozmetika és a divat nagy anyja.

Csenge, akinek hangja éles, mint a penge.

Csilla, az örök nyugalom szobra, de néha robban.

Emese, ki a táncban az egyik legügyesebb.

Kitti, ki a mozgás és a „Meki” elegye.

Nóra, Bölcske szőke ciklona, ha kell traktorra pattan.

Vivi, a főszakács, aki a tűzhely mellett magára talál.

Judit néni, az osztály mentora, kinek 4 éves munkája eltagadhatatlan.

Utoljára kicsengetnek,
nagy lett a gyerekzsivaj,
mulatnak és nevetgélnek,
elkezdődhet a hepaj.

Nem kell reggel korán kelni,
aludhatunk délután,
nem kell már suliba menni,
fenn maradunk jó soká.

Kint a cseresznyefa alatt
leülünk és játszunk,
nem vár ránk a házi feladat,
átjön minden barátunk.

Lekerül az iskolatáska
szünetel a ceruza, a tolltartó,
ez a gyerek szabadsága,
úgy hívják, hogy: VAKÁCIÓ

Kiszl Virág 5.b